



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobce: **D. T. G.**
státní příslušnost X
bytem v ČR X

zastoupeného advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 834/8, 602 00 Brno

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, 140 21 Praha 4

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Žalovaná je povinna rozhodnout o odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 16. 8. 2019, č. j. OAM-8925-86/DP-2015, podaném dne 14. 1. 2020, ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

Odůvodnění:

Žaloba

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze dne 22. 6. 2021, domáhal toho, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout ve věci jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 8. 2019, č. j. OAM-8925-86/DP-2015 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999Sb. o pobytu cizinců, ve znění účinném do 17. 12. 2015 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost manželky žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území, neboť nebyla splněna podmínka trestní záchovalosti. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání jako další účastník řízení podle § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
2. Žalobce konstatoval, že o jeho odvolání žalovaná již jednou rozhodla, a to rozhodnutím ze dne 17. 3. 2020, č. j. MV-18859-4/SO-2020, které však bylo rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2021, č. j. 15 A 28/2020- 50, zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.
3. Dále uvedl, že řízení o jeho odvolání bylo následně formálně přerušeno usnesením žalované ze dne 10. 3. 2021, č. j. MV-18859-11/SO-2020, a to do vydání pravomocného rozhodnutí Městského soudu v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 10 A 1/2020 ve věci žaloby manželky žalobce proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 10. 12. 2019, MV-147511-5/SO-2019, kterým bylo zamítnuto odvolání manželky žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalobce považuje rozhodnutí žalované o přerušení řízení za nezákonné, a tedy bez právních účinků na běh zákonných lhůt pro rozhodnutí o jeho odvolání. Nesouhlasí s názorem žalované, že řízení ve věci žádosti jeho manželky o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky bylo již pravomocně ukončeno, neboť žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o kterém žalovaná dosud nerozhodla. Výsledek řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 1/2020 proto nelze považovat za předběžnou otázku mající zásadní vliv na to, jak bude možno o odvolání žalobce rozhodnout.
4. Návrhu žalobce na provedení opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 4 správního řádu nebylo usnesením ministra vnitra ze dne 11. 6. 2021, č. j. MV-18859-15/SO-2020, vyhověno.
5. Žalobce navrhl, aby soud uložil žalované povinnost rozhodnout o jeho odvolání v řízení o žádosti jeho manželky o podané žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě shrnula průběh správního řízení ve věci žádosti manželky žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území.
7. Potvrdila, že řízení o odvolání žalobce je od 12. 3. 2021 přerušené a žalovaná po dobu přerušení předmětného řízení nemůže v dané věci činit jiné úkony než ty, které povedou k odstranění důvodů pro přerušení řízení, proto má za to, že ve věci není nečinná. Žalovaná připustila, že z formálního hlediska není prvostupňové rozhodnutí vzhledem k závěru

rozsudku městského soudu ze dne 25. 1. 2021, č. j. 15 A 28/2020- 50 v právní moci. Ve věci však existuje vydané rozhodnutí o odvolání manželky žalobce, které je předmětem přezkumu v řízení před městským soudem pod sp. zn. 10 A 1/2020, žalovaná tedy dle svého názoru nemůže v řízení o odvolání žalobce pokračovat, aniž by bylo rozhodnutí o odvolání manželky žalobce zrušeno, neboť jinak by byla nucena rozhodovat znovu ve věci již rozhodnuté.

8. Žalovaná je přesvědčena, že žaloba je nedůvodná a navrhla její zamítnutí.

Obsah správního spisu

9. Z obsahu správního spisu vyplývají následující, pro rozhodnutí ve věci relevantní skutečnosti:
10. Manželka žalobce podala dne 4. 3. 2015 na Zastupitelském úřadu České republiky v Hanoji žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, resp. společného soužití s manželem (žalobcem), který má na území České republiky povolen trvalý pobyt. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 16. 8. 2019, č. j. OAM-8925-86/DP-2015 byla žádost manželky žalobce podle ustanovení § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců zamítnuta, neboť manželka žalobce nesplňovala podmínku trestní zachovalosti. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala manželka žalobce dne 3. 9. 2019 odvolání, které bylo rozhodnutím žalované ze dne 10. 12. 2019, č. j. MV-147511-5/SO-2019 zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. Manželka žalobce následně v dané věci podala k Městskému soudu v Praze žalobu, která je vedena pod sp. zn. 10 A 1/2020; řízení dosud není pravomocně skončeno.
11. Žalobce podal dne 14. 1. 2020 ke správnímu orgánu I. stupně odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, ve kterém namítal jeho nezákonnost z toho důvodu, že mu nebylo umožněno jednat v procesním postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, a nemohl tak uplatnit svá práva, ačkoliv se žádost jeho manželky týkala sloučení jeho rodiny. Žalobce v odvolání argumentoval zejména odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019, č. j. 9 Azs 256/2019 - 22. O odvolání žalobce rozhodla žalovaná rozhodnutím ze dne 17. 3. 2020, č. j. MV-18859-4/SO-2020, tak, že jej jako nepřípustné zamítla z toho důvodu, že bylo podáno osobou, která nebyla účastníkem řízení. V odůvodnění citovaného rozhodnutí žalovaná dospěla k závěru, že žalobce nebyl účastníkem řízení ve smyslu § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, jelikož jakožto manžel žadatelky nemohl být považován za účastníka správního řízení v řízení ve věci žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu žadatelky – účastnice řízení, neboť povolení k dlouhodobému pobytu ze své podstaty opravňuje pouze osobu, které je vydáno, pobývat na území České republiky; nejedná se tedy o společenství práv či povinností. Zároveň žalovaná nedospěla k závěru, že by byl žalobce účastníkem řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, jelikož toto ustanovení předpokládá přímé bezprostřední dotčení na právech a povinnostech. Řízení ve věci žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu se přímo a bezprostředně dotýkalo jen manželky žalobce a žalobce mohl být dotčen pouze nepřímě. Proti citovanému rozhodnutí podal žalobce k Městskému soudu v Praze žalobu, o které bylo rozsudkem ze dne 25. 1. 2021, č. j. 15 A 28/2020 - 50, rozhodnuto tak, že se rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2020, č. j. MV-18859-4/SO-2020, zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení. Rozsudek městského soudu č. j. 15 A 28/2020 - 50 nabyl právní moci dne 26. 1. 2021.

12. Dne 10. 3. 2021 rozhodla žalovaná podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu usnesením č. j. MV-18859-11/SO-2020 o přerušení řízení o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, a to do vydání pravomocného rozhodnutí Městského soudu v Praze v řízení sp. zn. 10 A 1/2020 ve věci žaloby manželky žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 12. 2019, č. j. MV-147511-5/SO-2019 (dále též „usnesení o přerušení řízení“). V odůvodnění usnesení o přerušení řízení žalovaná uvedla, že rozhodnutí Městského soudu v Praze o žalobě manželky žalobce, vedené pod sp. zn. 10 A 1/2020, považuje za předběžnou otázku ve smyslu § 57 správního řádu, mající zásadní vliv na to, kdy a jak bude možné o odvolání žalobce rozhodnout. Usnesení o přerušení řízení nabylo právní moci dne 17. 5. 2021 v návaznosti na zamítnutí opravného prostředku, který proti němu směřoval.
13. Návrhu žalobce na provedení opatření proti nečinnosti ze dne 17. 5. 2021 ministr vnitra usnesením ze dne 11. 6. 2021, č. j. MV-18859-15/SO-2020, nevyhověl. V odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že není dán důvod pro vydání opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 4 správního řádu, neboť řízení o odvolání žalobce je od 12. 3. 2021 přerušeno a žalovaná po dobu přerušení předmětného řízení nemůže v dané věci činit jiné úkony než ty, které povedou k odstranění důvodů pro přerušení řízení.
14. Od právní moci rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 1. 2021, č. j. 15 A 28/2020 - 50, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2020, č. j. MV-18859-4/SO-2020, nebylo o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí dosud meritorně rozhodnuto.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl bez nařízení jednání, když účastníci s projednáním věci bez nařízení ústního jednání vyslovili souhlas (souhlas žalobce soud ve smyslu § 51 s. ř. s. presumoval).
16. Řízení o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je upraveno v ustanoveních § 79 až § 81 s. ř. s. Ochrany proti nečinnosti správního orgánu se může domáhat ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se domáhat žalobou toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. V případě, kdy soud shledá, že žalovaný správní orgán je nečinný, uloží mu rozsudkem povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon (§ 81 odst. 2 s. ř. s.). Podle § 81 odst. 3 s. ř. s. soud žalobu zamítne, není-li důvodná.
17. Městský soud přitom rozhodoval podle skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
18. Obsah správního spisu vypovídá o žalobcem vyličeném průběhu vyřizování jeho odvolání, podaného dne 14. 1. 2020 proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 16. 8. 2019, č. j. OAM-8925-86/DP-2015; skutkové okolnosti případu ostatně nejsou mezi účastníky sporné.
19. Podle § 57 odst. 1 správního řádu jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán

a) může dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci; v případech stanovených zákonem je správní orgán povinen takový podnět dát, nebo

b) může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí, nebo

c) si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.

20. Podle § 57 odst. 2 správního řádu Probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64. Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat.
21. Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce.
22. Podle § 65 odst. 1 správního řádu po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.
23. Jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, č. 3013/2014 Sb. NSS, skutečnost, že je správní řízení přerušeno, nemůže vést k odepření přístupu k soudu, jehož úkolem je, aby samostatně a nezávisle přezkoumal, „zda k přerušení řízení došlo věcně důvodně a po rozumu zákona (a správní orgán tedy nečinný není), anebo zda přerušení řízení je nedůvodné nebo účelové a správní orgán je užil jen jako jakýsi procesní paraván, který má zastřít porušování povinnosti „vyřizovat věci bez zbytečných průtahů“ (§ 6 odst. 1 s. ř.)“. Soudy v souladu s názorem rozšířeného senátu vyjádřeným v tomto usnesení musí mít možnost přezkoumat, zda je přerušení řízení důvodné, či nikoli, a na základě toho buď uložit správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve stanovené lhůtě, nebo žalobu zamítnout; přerušení samotné však nesmí být důvodem, proč je přístup k soudu účastníku řízení odepřen.
24. V usnesení o přerušení řízení žalovaná uvedla, že ve věci žádosti manželky žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území bylo rozhodnuto, načež rozhodnutí nabylo právní moci dne 13. 12. 2019 v souvislosti se zamítnutím odvolání manželky žalobce. Vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí o zamítnutí odvolání ze dne 10. 12. 2019, č. j. MV-147511-5/SO-2019, je předmětem soudního přezkumu u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 1/2020, má žalovaná za to, že o odvolání žalobce nemůže rozhodnout, neboť řízení o žádosti manželky žalobce je pravomocně ukončené. Žalovaná proto rozhodnutí Městského soudu v Praze o žalobě manželky žalobce považuje za předběžnou otázku dle § 57 správního řádu, mající zásadní vliv na to, kdy a jak bude možné o odvolání žalobce rozhodnout.

25. Městský soud v rozsudku ze dne 25. 1. 2021, č. j. 15 A 28/2020- 50, zdůraznil, že na projednávanou věc lze plně aplikovat závěry, které zaujal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 10. 2019, č. j. 9 Azs 256/2019 – 22, kde mimo jiné uvedl: „Účastenstvím rodinných příslušníků ve správním řízení podle zákona o pobytu cizinců se NSS zabýval již v minulosti, kdy potvrdil, že v úvahu přichází pouze účastenství podle § 27 odst. 2 správního řádu ... Podmínkou účastenství dle § 27 odst. 2 správního řádu je, aby byl rodinný příslušník správním rozhodnutím přímo dotčen, resp. aby dotčení na jeho právech potenciálně brozilo ... Stěžovatelka jako manželka žadatele je jedním z jeho nejbližších rodinných příslušníků a způsob vyřízení jeho žádosti se jí dotýká, ač není přímo rozhodováno o jejích právech nebo povinnostech. NSS se tedy ztotožňuje s názorem městského soudu, že stěžovatelce svědčilo účastenství ve správním řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu.“ Městský soud v projednávané věci dovodil, že „Způsob vyřízení žádosti manželky žalobce se osoby žalobce zcela zřejmě dotýká, jak vyplývá i z citovaného rozsudku, nadto je právo rodinného příslušníka obrátit se v případě zamítnutí žádosti o sloučení rodiny rodinného příslušníka na soud deklarováno i Směrnicí Rady 2003/86/ES (čl. 18). Soud neshledal žádný důvod k tomu, aby se odchýlil od jednoznačné judikatury Nejvyššího správního soudu a taktéž od Směrnice Rady 2003/86/ES. Dle náhledu soudu bylo povinností žalované považovat žalobce za osobu, která měla být podle § 27 odst. 2 s. ř. účastníkem řízení. Jestliže žalovaná dospěla k závěru opačnému, postupovala nesprávně a žalobci tím upřela zákonem přiznaná procesní práva účastníka řízení.“ Městský soud v rozsudku ze dne 25. 1. 2021, č. j. 15 A 28/2020- 50 závěrem shrnul, že „správní orgány obou stupňů postupovaly nesprávně, jestliže žalobce v postavení manžela žadatelky o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny nepovažovaly za účastníka řízení podle § 27 odst. 2 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobce v odvolání výslovně argumentoval závěry uvedenými v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019 č. j. 9 Azs 256/2019-22, žalovaná nadto postupovala v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 s. ř., jestliže se s touto odvolací námitkou nevypořádala.“
26. Podle § 73 odst. 1 správního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání. V rozsudku ze dne 25. 1. 2021, č. j. 15 A 28/2020- 50 městský soud dospěl k závěru, že s žalobcem nebylo v rozporu se správním řádem jednáno jako s účastníkem řízení o žádosti jeho manželky o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území. Odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 16. 8. 2019, č. j. OAM-8925-86/DP-2015, které bylo podáno dne 14. 1. 2020 a o němž dosud nebylo rozhodnuto, proto není nepřípustné, což znamená, že rozhodnutí o žádosti manželky žalobce nemohlo v souladu s § 73 odst. 1 správního řádu nabýt právní moci. Rozhodnutí Městského soudu v Praze o žalobě manželky žalobce, vedené pod sp. zn. 10 A 1/2020, tak nelze považovat za předběžnou otázku dle § 57 správního řádu, mající zásadní vliv na to, kdy a jak bude možné o odvolání žalobce rozhodnout.
27. Městský soud se tedy neztotožňuje s názorem žalované, že řízení ve věci žádosti manželky žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území je pravomocně ukončené, neboť z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce coby účastník řízení podle § 27 odst. 2 s. ř. s. podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o kterém dosud nebylo rozhodnuto. Pro přerušení řízení o odvolání žalobce soud neshledal relevantní důvody, když žalovanou tvrzená skutečnost, že proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 12. 2019, MV-147511-5/SO-2019, kterým bylo zamítnuto odvolání manželky žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, je

vedeno u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10A 1/2020 dosud neskončené přezkumné řízení, takovým důvodem být nemůže. Existence rozhodnutí o odvolání manželky žalobce nezakládá překážku věci rozhodnuté v řízení o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí, ani pokračování v takovém řízení jinak nebrání.

28. Pro rozhodnutí o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí platí šedesátidenní lhůta plynoucí ode dne, kdy ministerstvo předá spis nebo jeho část se svým stanoviskem nadřízenému správnímu orgánu (§ 169t odst. 12 zákona o pobytu cizinců). V této lhůtě je žalovaná povinna rozhodnout také poté, co původní rozhodnutí zruší soud a věc mu vrátí k novému projednání, v souzené věci tedy poté, co původní rozhodnutí o odvolání žalobce bylo zrušeno rozsudkem městského soudu ze dne 25. 1. 2021, č. j. 15 A 28/2020- 50. Dojde-li ke zrušení rozhodnutí a jeho vrácení k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně, je třeba vázat začátek lhůty pro vydání nového rozhodnutí na okamžik nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí, v daném případě tedy na den 26. 1. 2021 (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, čj. 5 Ans 6/2009-82). V projednávané věci je zřejmé, že tato lhůta, stanovená zákonem, nebyla dodržena, neboť o odvolání žalobce nebylo dosud rozhodnuto.

Závěr a náklady řízení

29. Z výše uvedeného městský soud uzavřel, že v řízení o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí je žalovaná nečinná, když pro přerušení řízení v daném případě neshledal soud relevantní důvody. Proto soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalované povinnost vydat rozhodnutí s tím, že lhůtu pro vydání rozhodnutí v trvání 30 dnů od právní moci rozsudku s přihlédnutím ke stádiu řízení považoval za lhůtu přiměřenou.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Tyto jsou tvořeny jednak zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 2 000 Kč, náklady za zastoupení advokátem za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci, sepsání žaloby), tedy 6 200 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a konečně částkou 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty [§ 57 odst. 2 s. ř. s.]. Celková výše žalobci přiznaných nákladů tak činí 10 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2022

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu